

dan politisk Anskuelse, at de skjæle Lighed og Frihed fra hinanden; jeg veed nok, at der kan være Lighed uden Frihed, men det kalder jeg Døden; jeg veed ogsaa, at der er en Frihed uden Lighed, men den kalder jeg Despotie. Det er imidlertid en Betragtning, som jeg ved tidligere Forhandlinger har havt Leilighed til at fremhæve her i Thinget, og jeg skal derfor ikke dvæle længere ved den.

Der blev dernæst gjort den Bemærkning, at Sagen om Valgretten aldeles ikke havde været for ved den forberedende Behandling. Ja, dersom den ærede Rigsdagsmand mener, at den ikke har været for ved den forberedende Behandling, hvor jeg ikke var tilstede, saa kan det være sandt; men fra det Øieblik af, jeg havde den Ære at deeltage i Forhandlingerne om denne Lov, saa var den tilstede, som en æret Rigsdagsmand ogsaa allerede har gjort opmærksom paa; saasnart Ordet blev mig givet, optog jeg Spørgsmaalet. Naar der endelig er bleven talt om, at der ikke havde været nogen Bevægelse iblandt Borgerne i Kjøbenhavn for at faae en udvidet Valgret, og naar der blev hentydet til — det saa bagved Talerens Ord — at den udvidede Valgrets Forsvarere burde have sørget for, at noget Saadant fandt Sted, da maa jeg først tilbagevise det Argument for Borgernes Tilgeegnelighed i denne Henseende, som man vil skaffe paa denne Maade, og dernæst bemærke, at en saadan Bevægelse har fundet Sted i en Række af Aar; men det gaaer saaledes her, som det skal gaae, at den store Masse ikke i længere Tid er entusiastisk; den kan ikke være det, og den skal ikke være det, det kommer igier til sin Tid. Jeg skal tillige minde om, at der for 1½ Aar siden til Rigsdagen blev indleveret Petitioner i en lignende Retning, men

det Udsald, disse fik, skal sandelig ikke opmuntre til at fortsætte den Vej. Der er desuden een Ting, som de Paagældende have at henholde sig til, og det er Grundlovens Aand og Grundlovens Løfter, og naar Sagen angaaende den communale Ordning kom for Rigsdagen, behøvede de ikke — saa meente de — at henvende sig til Folkethinget med Petitioner i Retning af en udvidet Valgret, thi en saadan stemmer saaledes med Grundlovens Aand, at de ikke kunde formode, at Communalloven vilde blive bragt paa Bane uden at Spørgsmaalet om Valgbarhed og Valgberettigelse ogsaa vilde blive bragt paa Bane samtidigt dermed. Med Hensyn til hvad der blev udtalt af den ærede sidste Taler, da vil jeg dog henstille til ham, om han ikke ved at stemme for Fleertallets Forslag, som jeg ogsaa skulde være tilbøjelig til at stemme for, har meget liden Udsigt til at faae Loven sat igjennem, og saaledes risikere noget ved at stemme derfor. Han vil derved paa en Maade falde ind under den Kategorie, som han tidligere ikke vilde være under, nemlig ved en Stemmegivning, at risikere at sætte noget Godt i Bøve. Det kan vistnok siges, hvad der ogsaa er udtalt af flere, at der dog er noget Godt i Mindretallets Forslag, thi jeg vil indrømme den ærede Rigsdagsmand, at det er meget lidt, men dette risikerer man jo dog ved at stemme for Fleertallets Forslag. Jeg kan ikke være af dem, der ikke tør risikere mere end den ærede Rigsdagsmand, og jeg troer at han ogsaa risikerer noget Mere, end han antager, nemlig hele Fleertallets Forslag, altsaa lige saa meget som jeg, hvis, hvad jeg dog ikke kan antage, min Stemme skulde gjøre Udslaget med Hensyn til Antagelsen eller Forkastelsen af § 20.